

Fólkaskikkur fyrst so mannarættindi

MANNARÆTTINDI Formaðurin í lögtingsins uttanlandsnevnd sigur, at vit sjálvandi eiga at ávirka, har vit eru. Men ein fortreyt fyri at tosa um mannarættindi er, at vit hava tryggjað eitt gott forhold við tey, vit tosa við

Rólant Waag Dam

Jákup Mikkelsen er formaðurur í lögtingsins uttanlandsnevnd. Hann hevur ikki hug at lasta Kaj Leo Holm Johannesen fyri ikki at umrøða mannarættindi, tá lögmaður í farnu viku vitjaði í Russlandi og Kasakstan. Lögmaður hitti valdsharrar og politisk umboð fyri londini í Eurasisku tollsamgonguni, sum fevnir um

Russland, Kasakstan og Hvítarussland.

– Sum lítið land er tað avmarkað, hvussu nógv vit kunnu ávirka. Men har vit eru, har eiga vit at ávirka, sigur Jákup Mikkelsen.

Hann minnir tó á, at ørindini hjá løgmanni í Russlandi og Kasakstan vóru at gera ein handilssáttmála.

– Vit skulu ikki krógva burtur, tá vit eru ónøgd við nøkur viðurskipti. Heldur

ikki tá talan er um mannarættindi. Men spurningurin er nær vit skulu tala at? Skulu vit fáa veruliga ávirkan á tey, vit tosa við, so mugu vit hava eitt gott forhold við tey. At byrja við at finnst at, tað er ikki rætti mátin at fáa ávirkan upp, sigur Jákup Mikkelsen.

Hann leggur dent á, at eitt gott samstarv er ein fortreyt fyri ávirkan – eisini tá tað snýr seg um mannarættindi.

– Eg trúgvi, at vit kunnu koma nógv longri, um vit fáa eitt gott forhold og álit á hvønn ananan, tí tá vil ein áminning um mannarættindi hava nógv størri ávirkan. Høvdu vit byrjað ein fund við at tosa um mannarættindi, so ivist eg í, um vit høvdu verið boðin aftur, sigur formaðurin í uttanlandsnevndini.

rolant@sosialurin.fo

Jákup Mikkelsen er formaður í lögtingsins uttanlandsnevnd

Mugu hava greiða støðu

MANNARÆTTINDI Næstformaðurin í uttanlandsnevndini er rúkandi ósamdur við Kaj Leo Holm Johannesen. – Sjálvandi skal lögmaður umrøða mannarættindi, sigur Høgni Hoydal

Rólant Waag Dam

Høgni Hoydal og Kaj Leo Holm Johannesen draga sjáldan somu politisku línu. Tað gera teir heldur ikki, nú lögmaður hevur vitjað í Russlandi og Kasakstan, uttan at gretta eitt einasta orð um mannarættindi.

– Tá Føroyar fara í diplomatiskt samband við onnur lond, so hevur tað líka stóran týdning, at vit taka mannarættindi upp, sum at onkur annar gera tað. Sjálvandi skal lögmaður gera vart við tað og taka støðu til tað, áðrenn hann fer undir tað stigið, sum hann er farin undir, sigur Høgni Hoydal, sum eisini fýlist á, at lögmaður ikki hevur spurningin upp í lögtinginum

Høgni Hoydal er næstformaður í lögtingsins uttanlandsnevnd

ella uttanlandsnevndini.

– Vit mugu hava ein uttanríkispolitikk, sum byggir á nøkur prinsippir, og teimum eiga vit at fylgja líka mikið hvønn vit samráðast við. Vit mugu hava eina

heilt greiða støðu, tá tað kemur til javnvágina um at gera avtalur við lond, og so mannarættindastøðuna í teimum londunum. Tað er rætt, at tað er ikki altíð, at tað telur mest. Til dømis hava

vit longu fiskiveiðuavtalur við Russland, vísir Høgni Hoydal á. Hóast hann er ivasamur í, hvørt tað er rætt at hava avtalur við Russland, so mælir hann staðiliga frá at gera avtalur við Hvítarussland, sum er partur av Eurasisku tollsamgonguni – og sum lögmaður virkar fyri at Føroyar verða ein partur av.

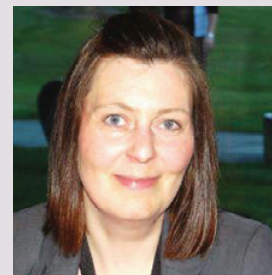
– Hvítarussland er eitt standandi diplomatiskt mál fyri øll Norðurlond. Har er næstan reint einaræði, har grundleggjandi politiskt rættindi verða traðkað undir fót. Tað er heilt skeivt at fara í diplomatiskt samskipti við teir, og geva eitt slag av blástempling av Hvítarusslandi. Russland er eisini ógvuliga ivasamt, Kasakstan á sama hátt. Men eg vildi ikki mælt til, at farið í beinleiðis samráðingar við Hvítarussland. Tað gera eingin onnur Norðurlond, sigur Høgni Hoydal, næstformaðurin í uttanlandsnevndini, sum eisini er limur í Norðurlandaráðnum.

Føroyar eru ikki ov lítlar

Jacoba Kruse, aðalskrivari hjá Amnesty International Føroyar, harmast útsagnirnar hjá løgmanni um, at hann ikki tók mannarættindini upp á tungu, tá hann í farnu viku fundaðist við leiðarar úr Russlandi, Kasakstan og Hvítarusslandi. Hetta hóast Amnesty í áheitan umvegis fjølmiðlarnir hevði víst á týðningin av, at hesi mál eisini vórðu umrødd á ferðini.

– Eg haldi at tað er harmiligt, at tað ikki verður víst á hesi viðurskipti. Hetta er eitt høvi, har lögmaður annars kundi víst á, hvørji grundleggjandi mannarættindi vit í Føroyum – vónandi – hava, sigur Jacoba Kruse við in.fo.

Hon vísir eisini á, at í øðrum londum eru dømi um, at politiski myndugleikin hevur spurt Amnesty um støðuna við víkandi mannarættindum, áðrenn farið verður á slíkar ferðir. Eitt nú sigur hon, at Ongland ta einu ferðina fekk leyslitið fleiri samvitskufangar í Burma,

Jacoba Kruse er aðalskrivari í Amnesty International Føroyar

tí myndugleikarnir høvdu tosað við Amnesty, áðrenn farið var á uttanríkisferð.

Og so leggur Jacoba afturat, at hon ikki er sannførd um, at Føroyar eru ov lítlar til at gera nakran mun, soleiðis sum lögmaður annars vísir á í sínum svari til Sosialin mánadagin.

– Lögmaður tosar við tey fólkinu, sum hava ávirkan, tá hann er á eini slíkari ferð. Tað er ein beinleiðis atgongd til valdshavararnar, og tá hevur stóddin hjá Føroyum minni at siga enn persónliga sambandið, sigur aðalskrivarin hjá Amnesty í Føroyum.

» Vit mugu hava ein uttanríkispolitikk, sum byggir á nøkur prinsippir, og teimum eiga vit at fylgja líka mikið hvønn vit samráðast við